

PAŁUBA (2) *sb*

pałuba *f* (2), [**pałub** *m a.* pałuba *f*].

sg I pałubą (2). ◊ [*pl G* pałub(o)w.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. *Przykrycie, osłona z desek itp. (2) : DRabow kilo tyfięcy/ niechby mieli niecki/ Hrube/ mocne/ Lipowe [...]. Położ koniec ná ziemi/ drugi ná párkánie/ Zálóž ogień s fáletrą [...]/ Ielli fuchy čás będzie/ będą ognie łpore. Nie zágási go wodą/ pod oną pálóubą BielSat N2 [*idem*] BielSjem 37.*

2. [*Kryty wóz:*

W połączeniu szeregowym: Dlaczego wszyscy liczbę wozow swoich, tak przykrytych skarbnych, rydwanow i koczych, jako nieprzykrytych kolas, pałubow i innych dać mają. UstWojsk 1525/154.]

HK